

บทที่ 4

ความร่วมมือระหว่าง

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กับโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ค.ศ.1990- 2005

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา องค์การสหประชาชาติได้สร้างวิวัฒนาการของความร่วมมือระหว่างประเทศที่ครอบคลุมการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสันติภาพและความสงบสุขให้เกิดขึ้นในโลก เพื่อยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิตของชาวโลกให้สูงขึ้น ตลอดจนส่งเสริมในเรื่องการเคารพสิทธิมนุษยชน และการมีเสถียรภาพทางการเมืองของประชาชนในประเทศต่าง ๆ

นอกจากนี้ สหประชาชาติยังให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของมวลมนุษยชาติโดยรวมให้ดีขึ้น โดยการสร้างกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ส่งเสริมให้ประเทศที่พัฒนาแล้ว ส่งผ่านความช่วยเหลือทางการเงิน วิชาการ ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งการส่งเสริมให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยอาศัยการพัฒนาเศรษฐกิจและการลงทุนจากต่างประเทศ ตลอดจนการลดมาตรการกีดกันทางการค้าเพื่อช่วยให้สินค้าของประเทศกำลังพัฒนาสามารถเข้าถึงตลาดสินค้าของประเทศที่พัฒนาแล้ว ในปัจจุบันสหประชาชาติยังให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาที่ให้การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) และในเรื่องของการพัฒนาสังคม ซึ่งรวมถึงเรื่องของสิทธิมนุษยชน การส่งเสริมบทบาทสตรี การสาธารณสุข การศึกษา เป็นต้น

ในรายงานเรื่อง An Agenda for Development นาย บุโทรส บูโทรส กาลี ได้เสนอแนวความคิดใหม่เกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาว่าประกอบด้วย 5 มิติ¹ ซึ่งเชื่อมโยงและเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน ดังนี้ การสร้างสันติภาพเพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนา (Peace as the foundation) การพัฒนาเศรษฐกิจคือพลังขับเคลื่อนของความก้าวหน้า (The economy as the engine of progress) การรักษาสถานะแวดล้อมเป็นพื้นฐานของการพัฒนาอย่างยั่งยืน (The environment as a basis for sustainability) การสร้างความยุติธรรมเพื่อเป็นเสาหลักของสังคม (Justice as a pillar of society) และการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยเพื่อเป็นพื้นฐานของการปกครองที่ดี (Democracy as good governance)

¹ มานพ เมฆประยูรทอง, สหประชาชาติ: สันติภาพกับการพัฒนา เนื่องในวาระครบรอบ 50 ปีของการสถาปนาองค์การสหประชาชาติ, 2538.

แนวความคิดดังกล่าวจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำเนินงานในด้านการพัฒนาของสหประชาชาติต่อไป

4.1 คำประกาศว่าด้วยหน้าที่ของสหประชาชาติใน สปป ลาว

ในคำประกาศว่าด้วยหน้าที่ของสหประชาชาติใน สปป ลาว ได้ระบุชัดเจนถึงพันธกรณีในการสนับสนุนจุดมุ่งหมายของรัฐบาลลาวในความพยายามที่จะประสบผลสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยเน้นใส่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการลดความทุกข์จน

สหประชาชาติยังระบุว่าวิธีการในการพัฒนาโดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หมายถึงการส่งเสริมของสหประชาชาติกับโครงการที่ให้ประโยชน์แก่ประชากรที่ยากจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้หญิงและเด็ก ชาวนาและผู้ใช้แรงงาน โดยมุ่งส่งเสริมกิจกรรมเพื่อบรรลุดูวัตถุประสงค์ในการตอบสนองความจำเป็นพื้นฐาน การอนุรักษ์และการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม การจัดการแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาชนบทและการมีระบบการปกครองที่ดี ทั้งนี้โดยให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมเฉพาะของ สปป ลาว

นอกจากพันธกรณีที่สหประชาชาติระบุไว้อย่างชัดเจนในคำประกาศเกี่ยวกับหน้าที่ใน สปป ลาวแล้ว วัตถุประสงค์ในการให้การสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาประเทศ สปป ลาวที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนยังถูกระบุในเอกสารทางราชการอื่นๆ ขององค์การสหประชาชาติอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารที่ระบุนโยบายเศรษฐกิจที่ถือว่าเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของ สปป ลาวและเป็นที่สนใจของสหประชาชาติใน สปป ลาว ตลอดจนโครงสร้างของแผนดำเนินการเชิงยุทธศาสตร์และโครงการความร่วมมือต่างๆ ของสหประชาชาติและองค์กรของสหประชาชาติคือเอกสารชื่อโครงสร้างความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติ (United Nations Development Assistance Framework : UNDAF) เอกสารดังกล่าวมีพื้นฐานทางข้อมูลและข้อเสนอแนะจากการประชุมร่วมกันระหว่างตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลลาว องค์กรผู้ให้ความช่วยเหลือและกลุ่มองค์กรที่ไม่ใช่รัฐต่างๆ เอกสาร UNDAF สำหรับ สปป ลาวระบุถึงภาคเศรษฐกิจสี่ภาคที่ถือว่าเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของ ODA จากสหประชาชาติได้แก่ โครงการที่เกี่ยวกับการตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์ การพัฒนาชนบท การพัฒนาคุณภาพของระบบการปกครอง และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งล้วนเป็นกิจกรรมในภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศและเศรษฐกิจของ สปป ลาว ให้มีลักษณะของการพัฒนาที่ยั่งยืน อีกนัยหนึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นการแสดงเจตจำนงของสหประชาชาติในการให้ความช่วยเหลือ

ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมาสหประชาชาติได้ให้ความช่วยเหลือแก่ สปป ลาวซึ่งมีความสำคัญโดยคุณภาพและปริมาณ แม้สัดส่วนของ ODA จากสหประชาชาติเมื่อเทียบกับองค์การระหว่างประเทศและประเทศอื่น ๆ มีสัดส่วนไม่มากนัก แต่ ODA จากสหประชาชาติก็มีความสำคัญยิ่งในฐานะของการเป็นตัวอย่างที่แท้จริงของความร่วมมือระหว่างรัฐเพื่อการพัฒนาที่มีลักษณะ ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดประกอบด้วยกิจกรรมหลายด้านและมีความเป็นมนุษยธรรมสูง ODA ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นเงินให้เปล่าทั้งหมดอีกด้วย ด้วยลักษณะของ ODA ดังกล่าวจึงทำให้สหประชาชาติสามารถแสดงบทบาทสะท้อนให้เห็นปัญหาและกระตุ้นให้มีการหาทางแก้ไขปัญหาด้านการพัฒนาใน สปป ลาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการให้ข้อเสนอแนะบางประการแก่รัฐบาล สปป ลาว บทบาทดังกล่าวรวมถึงการที่สหประชาชาติดำเนินงานตามโครงการนำร่องต่างๆ โดยนำเสนอกลไกในการทำงานแบบใหม่ที่มีประสิทธิภาพ และการที่สหประชาชาติเป็นผู้นำในกานทำวิจัยเกี่ยวกับประเด็นปัญหาการพัฒนาประเทศ รวมทั้งแนะนำแนวทางที่สำคัญแล้วส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการตัดสินใจทางการเมืองของผู้นำ สปป ลาว ซึ่งล้วนเป็นการให้การสนับสนุนทั้งทางด้านจิตใจและเทคนิค ตลอดจนจนเป็นการประคับประคองที่ของหุ้นส่วนที่ไว้ใจได้ในการกระตุ้นรัฐบาล สปป ลาวให้หันมาสนใจประเด็นปัญหาเร่งด่วนและอ่อนไหวต่างๆ

4.1.1 โครงสร้างความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติ

เอกสารชื่อ โครงสร้างความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติ (United Nations Development Assistance Framework : UNDAF) ได้ระบุชัดถึงวัตถุประสงค์พื้นฐานของกิจกรรมทั้งหมดของสหประชาชาติใน สปป ลาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ.2001-2005 ซึ่งได้แก่การให้ความช่วยเหลือในการส่งเสริมสิทธิต่างๆ ที่ระบุไว้ในถ้อยแถลงของเอกสารฉบับนี้ กฎบัตรและอนุสัญญาของสหประชาชาติซึ่ง สปป ลาวได้ร่วมลงนาม โดยมีจุดมุ่งเน้นที่ประเด็นต่างๆ ของรัฐบาลลาว

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์พื้นฐานดังกล่าว คณะทำงานของ UNDAF ระบุถึงแนวทางการดำเนินกิจกรรมร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่อาจสรุปได้ว่าสอดคล้องกับวิถีทางการพัฒนาเศรษฐกิจและประเทศแบบยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วยหลักการสำคัญในความพยายามลดปัญหาความยากจน การพัฒนาซึ่งตอบสนองและคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ เพื่อสนับสนุนให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้ประชากรสามารถมีความสุขกับการมีชีวิตที่มีคุณภาพ เอกสารดังกล่าวยังกำหนดแนวทางเพื่อปัญหาความยากจนซึ่งตั้งอยู่บนหลักการพยายามสร้างโอกาส ให้การรับรองความเท่าเทียมกันและลดความอ่อนแอต่อประเด็นปัญหาต่างๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการต่างๆ ซึ่งให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อกลุ่มคนที่ด้อยโอกาส อาทิเด็ก ผู้หญิงชนกลุ่มน้อย ประชากรในชนบทที่ไม่มีที่ดินทำกิน แรงงานที่ตกงานและผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS

นอกจากนี้องค์การสหประชาชาติยังกำหนดให้การตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานของประชากรลาว การพัฒนาชนบท การพัฒนาคุณภาพของระบบการปกครอง การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมาแล้ว หลักของการดำเนินนโยบายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติและองค์กรของสหประชาชาติใน สปป ลาว โดยที่กิจกรรมในการตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานของประชากรนี้ UNDAF ได้มุ่งเน้นที่กิจกรรมสนับสนุนให้ประชากรสามารถเข้าถึงและได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางเศรษฐกิจและสังคมพื้นฐาน โดยเท่าเทียมหรืออย่างน้อยที่สุดไม่ให้มีช่องว่างระหว่างกลุ่มประชากรมากเกินไป ตลอดจนส่งเสริมให้มีโครงข่ายที่จะรองรับความปลอดภัยทางสังคม ซึ่งเป็นส่วนประกอบพื้นฐานที่สำคัญของกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะผลักดันให้เกิดกระบวนการสร้างความสามารถของประชากรให้สามารถมีส่วนร่วมและสร้างสรรค์การพัฒนาให้แก่ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สำหรับกิจกรรมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาชนบท สหประชาชาติมุ่งสร้างโอกาสในการเพิ่มรายได้ของประชากร การสร้างความเท่าเทียมกันทางด้านโอกาสและการได้ประโยชน์จากความเจริญทางเศรษฐกิจในกลุ่มประชากรต่างๆ ในขณะที่กิจกรรมด้านการพัฒนาคุณภาพของระบบการปกครองของสหประชาชาติจะมุ่งเน้นที่การช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้แก่หลักการและการปฏิบัติตามหลักการต่างๆ โดยเฉพาะหลักการด้านความเท่าเทียมกันและความยุติธรรม ตลอดจนความพยายามส่งเสริมการเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจนโยบายสาธารณะต่างๆ และประการสุดท้ายกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติจะมุ่งเน้นที่กิจกรรมการจัดสรรและการจัดการแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.1.1 วัตถุประสงค์ในการสนองตอบความจำเป็นพื้นฐานของประชากรลาว

(1) การป้องกันทางสังคม/โครงข่ายความปลอดภัยทางสังคม

UNDAF ระบุว่าสหประชาชาติมีพันธกรณีในการ “ยอมรับวัตถุประสงค์หลักของการขยายการป้องกันทางสังคมและลดความเสี่ยงของประชากรที่ยากจนต่อเหตุการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ที่จะทำให้ลาภการพึ่งพาตัวเองและสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชากร การมีโอกาเข้าถึงและอุปโภคบริโภคทรัพยากรอย่างเท่าเทียมและสิทธิในการได้รับการป้องกันทางสังคมเป็นวัตถุประสงค์หลัก กิจกรรมที่ได้รับการกำหนดให้เป็นกลไกการดำเนินงานหลักมีหลายประการ อาทิ นโยบายในการยกระดับโอกาสในการเข้ารับการศึกษาใน โรงเรียน การให้บริการการประกันสุขภาพแก่เด็ก ๆ

จากครัวเรือนที่ยากจน กิจกรรมในการปรับปรุงการเข้าใช้บริการกองทุนทางสังคมต่าง ๆ ของประชากรที่ยากจน และการก่อตั้งบริการด้านการประกันความปลอดภัยทางการเงินและจิตใจต่อแรงงานผู้ว่างงานและแรงงานสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ

(2) การพัฒนาให้เกิดโอกาสโดยเท่าเทียมกันในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพในระดับก่อนประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา

ประการแรก UNDAF ระบุกิจกรรมหลักที่สหประชาชาติมุ่งส่งเสริมเป็นพิเศษได้แก่ กิจกรรมในการเพิ่มจำนวนการลงทะเบียนเรียนและการจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของเด็กจากครัวเรือน ชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ และเด็กหญิง รวมทั้งความพยายามเพิ่มจำนวนครูที่สามารถพูดได้สองภาษาและการพยายามพัฒนาสื่อการสอนที่เป็นภาษาท้องถิ่น ประการที่สองสหประชาชาติต้องการที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาพื้นฐานในกรณีของเด็กพิการต่าง ๆ การเพิ่มจำนวนสถานดูแลเด็กอ่อนในชุมชน และการเพิ่มจำนวนการอ่านออกเขียนได้ในหมู่ประชากรที่เป็นผู้ใหญ่ ในประการสุดท้ายสหประชาชาติถือเป็นพันธกรณีในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับต้น โดยการส่งเสริมการอบรมบุคลากรและการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีจุดสนใจอยู่ที่เด็กและวิธีการสอนเชิงสร้างสรรค์

(3) การพัฒนาให้ประชากรมีโอกาสได้บริโภคและอุปโภคน้ำสะอาดและน้ำประปา โดยเท่าเทียมกัน โดยพยายามเพิ่มบริการน้ำประปาและน้ำสะอาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตชนบทที่ห่างไกลความเจริญ ทั้งนี้สหประชาชาติพยายามจัดเตรียมบริการดังกล่าวในลักษณะของโครงการในระดับชุมชนและระดับเขต

(4) การพัฒนาระบบการสาธารณสุขและการอนามัยมูลฐานต่าง ๆ เพื่อป้องกันลูกเงินจากการเจ็บไข้ได้ป่วย โดยกำหนดกิจกรรมว่า ในระดับรัฐบาลกลางสหประชาชาติจะสนับสนุนกระทรวงสาธารณสุขในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาบริการทางสาธารณสุขและการอนามัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับชุมชนในเขตชนบท โดยเน้นที่การปรับเปลี่ยนและดำเนินการของแผนการระดับชาติในการจัดการกับปัญหาทางด้านสุขภาพและการสาธารณสุขที่ถือเป็นประเด็นปัญหาเร่งด่วนของชาติ อาทิ อุบัติเหตุ HIV/AIDS มาลาเรีย วัณโรคและปัญหาความปนเปื้อนและ ไม่ปลอดภัยของอาหาร เป็นต้น ในขณะที่สำหรับกิจกรรมในระดับล่าง สหประชาชาติส่งเสริมให้มีการจัดบริการทางด้านสาธารณสุขที่มุ่งเน้นความเข้าใจสภาพปัญหาซึ่งประชากรยากจนในชนบทอันรวมถึงประชากรเผ่าต่าง ๆ ในเขตที่ราบสูงห่างไกลความเจริญประสบเป็นกรณีพิเศษ

(5) ความพยายามในการลดปัญหาความไม่ปลอดภัยและการขาดแคลนอาหาร ตลอดจนความไม่ปลอดภัยทางการพยาบาล การลดจำนวนการขาดสารอาหารในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีและในสตรีมีครรภ์ การลดอัตราของจำนวนเด็กทารกแรกเกิดที่น้ำหนักตัวน้อยกว่าปกติ การขจัดปัญหาการขาดวิตามิน A และธาตุไอโอดีนในหมู่ประชากร ตลอดจนการพัฒนาและการกระจายความรู้ทางด้านโภชนาการและอาหารที่ถูกต้องในหมู่ประชากร

(6) ความพยายามในการพัฒนาการให้การศึกษาและการบริการทางด้านเพศศึกษา และการเจริญพันธุ์ การวางแผนครอบครัว และการพัฒนาสถานะสมดุลระหว่างการเติบโตของจำนวนประชากรกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม โดยสหประชาชาติกำหนดแผนยุทธศาสตร์และเป้าหมายเกี่ยวกับการเจริญพันธุ์และการวางแผนครอบครัวไว้ในนโยบายการพัฒนาของรัฐในระดับต่าง ๆ การส่งเสริมให้มีการพัฒนาบริการทางด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว รวมทั้งการเผยแพร่ความรู้ดังกล่าวในหมู่ประชากรเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศและการวางแผนครอบครัวอย่างปลอดภัยและถูกต้องในหมู่ประชากรแล้ว

4.1.1.2 วัตถุประสงค์ทางการพัฒนาชนบท

ในเอกสารชื่อโครงสร้างความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติ(UNDAF) แสดงความตระหนักถึงข้อเท็จจริงว่าประชากรชาวลาวส่วนใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรที่ยากจนของประเทศสมัยก่อนอาศัยในเขตชนบท ดังนั้นการพัฒนาชนบทจึงเป็นกุญแจสำคัญในการลดความเสี่ยงต่อภัยคุกคามต่าง ๆ ของประชากรที่ยากจน กับทั้งยังสร้างโอกาสในการจ้างแรงงานและยกระดับรายได้ของประชากรอีกด้วย นอกจากนี้สหประชาชาติได้ระบุถึงความตั้งใจส่งเสริมการพัฒนาชนบทโดยให้ความสนใจดำเนินกิจกรรมที่มุ่งตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานของประชากร การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการพัฒนาระบบการตัดสินใจในระดับชุมชนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งระบบการตัดสินใจและดำเนินนโยบายในระดับชุมชนที่เปิดโอกาสให้ประชากรที่ยากจนและขาดโอกาสสามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจและการตัดสินใจได้นั้นจะเป็น โครงสร้างทางการเมืองที่เอื้อต่อการเกิดการพัฒนาชนบทที่มีความยั่งยืน ขณะเดียวกันกิจกรรมที่สนับสนุนความจำเป็นพื้นฐานด้านต่าง ๆ ย่อมส่งผลในทางบวกต่อระดับการดำรงชีพที่ดีขึ้นของประชากร อันจะเป็นกลไกหลักที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาทั้งในเขตชนบทและเมืองใหญ่

(1) มุ่งสนับสนุนให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการตัดสินใจและการดำเนินงานด้านการปกครองและการจัดการในชนบทโดยมุ่งเน้นการพัฒนาทางด้านกลไก

ดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการส่งเสริมให้ประชากรที่ยากจนและด้อยโอกาสเข้ามามีส่วนในการกำหนดและสอดคล้องนโยบายและปฏิบัติการต่าง ๆ ทางด้านการพัฒนาชนบท อันรวมถึงการพัฒนา นโยบายทางการเกษตร การจัดการทรัพยากร การค้า แหล่งเงินทุนและบทบาทของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ด้วย

(2) สนับสนุนให้ประชากรในชนบทสามารถมีรายได้เสริม โดยการสนับสนุนกิจกรรมการกระจายการผลิตทางการเกษตรจากการเพาะปลูกพืชไร่ที่ชนิดไปสู่การเพาะปลูกพืชอื่น ๆ หมุนเวียนกัน การปลูกป่า การเลี้ยงสัตว์ และการจับปลาให้ครบวงจร กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพของผลิตผลทางการเกษตร และการส่งเสริมให้มีการก่อตั้งของบริษัทในระดับเล็กและระดับกลางในเขตชนบทเพื่อเป็นแหล่งจ้างแรงงานและแหล่งรายได้เสริมนอกภาคการเกษตรกรรม นอกจากนี้สหประชาชาติยังพยายามเพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชากรในชนบท การพัฒนาทักษะทางด้านการค้าขายและธุรกิจให้แก่ชาวนา การอบรมทางวิชาชีพให้แก่ชาวนาและแรงงานระดับล่าง และการพัฒนาการจัดการดูแลผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรอันรวมถึงเทคนิคการกำจัดแมลงและวัชพืช ตลอดจนเทคนิคการใช้ปุ๋ยต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญที่จะส่งเสริมให้การเกษตรกรรม รวมทั้งการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน ในขณะที่ประชากรมีชีวิตความเป็นอยู่และแหล่งรายได้เพิ่มขึ้น

(3) มุ่งส่งเสริมให้สตรีมีโอกาสมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบายในระดับชุมชน ส่งเสริมให้ประชากรผู้ด้อยโอกาสสามารถมีกรรมสิทธิ์และสามารถใช้ที่ดินทางการเกษตรได้ นอกจากนี้ยังสนับสนุนการพัฒนาโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและข่าวสารต่าง ๆ ให้แก่ประชากรในชนบท สหประชาชาติมีวัตถุประสงค์หลักในการสร้างโอกาสดังกล่าวสำหรับประชากรที่ขาดโอกาสและมีความเสี่ยง โดยเฉพาะประชากรที่เป็นสตรีและชนกลุ่มน้อย การส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมุ่งไปสู่ชนบทในพื้นที่ห่างไกลและด้อยโอกาสมากที่สุดก่อน ทั้งนี้ สหประชาชาติระบุว่ากลไกในการสร้างโอกาสที่เท่าเทียมแก่กลุ่มประชากรที่ด้อยโอกาสที่สุดเหล่านี้คือกลไก 2 ประการหลักได้แก่แผนแห่งชาติในการดำเนินการส่งเสริมความก้าวหน้าของสตรี (National Plan of Action for the Advancement of Women) และหน่วยงานในการส่งเสริมประชาธิปไตยจากระดับล่าง ซึ่งมีความรับผิดชอบหลักในการส่งเสริมให้ชุมชนและประชากรที่ยากจนและขาดโอกาสสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจนโยบายการพัฒนาและการจัดการต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนของตนเอง

(4) พยายามลดความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุภัยทางธรรมชาติต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาาระบบเตือนภัยล่วงหน้า ระบบการวางแผนอพยพและควบคุมอุบัติเหตุ

(5) พยายามลดการแพร่กระจายของการใช้ยาเสพติด โดยสหประชาชาติพยายามส่งเสริมการปลูกพืชอื่น ๆ ทดแทนการปลูกฝิ่นในหมู่บ้านกลุ่มน้อยในเขตที่ราบสูงทางภาคเหนือและภาคกลางตอนเหนือของประเทศ

4.1.1.3 วัตถุประสงค์ด้านการพัฒนาองค์กรที่รับผิดชอบในการกำหนดและดำเนินนโยบาย (governance)

เอกสารชื่อโครงสร้างความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติ(UNDAF) ระบุไว้อย่างชัดเจนถึงวัตถุประสงค์พื้นฐานในการส่งเสริมให้เกิด “พัฒนาการของโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคมและทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพและมีความมั่นคง ซึ่งจะช่วยเหลือประชาชนแก่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาที่มีความเท่าเทียมกัน และสนับสนุนให้ประชากรได้เข้าถึงสิทธิในการพัฒนา อันรวมถึงสิทธิในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ สหประชาชาติระบุว่าในประการแรกสหประชาชาติจะให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อการส่งเสริมการพัฒนากฎหมายและเพิ่มความโปร่งใสเพื่อให้เกิดการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกันต่อประชากรทุกคน และการเพิ่มความโปร่งใสให้กับการกำหนดและดำเนินนโยบายสาธารณะ กิจกรรมหลักที่สหประชาชาติมุ่งส่งเสริมได้แก่กิจกรรมสนับสนุนความสามารถและความร่วมมือระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ บริหารของตุลาการ การเพิ่มขีดความสามารถของสภาแห่งชาติในกระบวนการบัญญัติและการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ และการให้โอกาสแก่ประชากรในการเข้าถึงความรู้ที่เกี่ยวกับกฎหมาย นโยบายต่าง ๆ และการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินของรัฐให้มากขึ้น

ประการที่สอง สหประชาชาติให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพทางการจัดการของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการเข้าถึงและให้บริการสาธารณะแก่ชุมชน และการกระจายอำนาจการตัดสินใจนโยบายสาธารณะออกสู่หน่วยงานในระดับภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชุมชน ตลอดจนกิจกรรมในการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการตัดสินใจนโยบายสาธารณะ โครงสร้างงบประมาณและการใช้จ่ายของรัฐ และเพิ่มความโปร่งใสในกระบวนการตัดสินใจและดำเนินนโยบายสาธารณะและระบบราชการ

ประการที่สาม สหประชาชาติมุ่งสนับสนุนการขยายตัวของกรมมีส่วนร่วมขององค์กรภาคเอกชน และขีดความสามารถในกระบวนการตัดสินใจและดำเนินนโยบายของรัฐ นอกจากนี้ สหประชาชาติยังมุ่งให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่ประชาชนที่ยากจนทั้งในเขตเมืองใหญ่และชนบท

ประการสุดท้าย สหประชาชาติมุ่งให้การสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิในการพัฒนา (development rights) ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว แผนพัฒนาห้าปีและแผนการดำเนินการของรัฐเพื่อดำเนินการตามหลักการของการประชุมระหว่างประเทศต่าง ๆ โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่การพัฒนาสิทธิดังกล่าวของสตรี เด็ก และชนกลุ่มน้อย ตลอดจนสิทธิทางสังคมและเศรษฐกิจพื้นฐานของประชากรโดยทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้ สหประชาชาติถือเป็นพันธกรณีที่จะส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้นในหมู่ประชากรลาวเกี่ยวกับสิทธิพื้นฐานต่าง ๆ ของชาวลาว และมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพของการบังคับใช้สิทธิต่าง ๆ ดังที่ระบุไว้ในข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก (Convention on the Rights of the Child : CRC) และอนุสัญญาว่าด้วยการกีดกันสตรีทุกรูปแบบ (Convention on the Discrimination of All Forms of Discrimination Against Women : CDAW) ทั้งโดยการให้การอบรมทางด้านอาชีพและการศึกษาแก่สตรีมากขึ้น การพัฒนาสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กที่ต้องการการปกป้องเป็นพิเศษ รวมทั้งการพัฒนากฎหมายที่ว่าด้วยชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของคนไข้ที่เป็นโรคเอดส์ในสังคม

4.1.1.4 วัตถุประสงค์ของสหประชาชาติในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

(1) สหประชาชาติระบุพันธกรณีในการให้การสนับสนุนการพัฒนาและการปรับปรุงคุณภาพทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในประเทศโดยการเข้าแทรกแซงในประเด็นที่จำเป็นบางประการ และสนับสนุนให้มีการพิจารณาประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะต่าง ๆ ของรัฐ อาทิ การกำหนดให้ “ประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืนได้รับการบูรณาการเข้ากับการแทรกแซงของสหประชาชาติในส่วนของพัฒนาชนบทผ่านการจัดการเมล็ดพันธุ์พืชแบบรอบด้าน การป่าไม้แบบยั่งยืน และการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐที่มีการพิจารณาถึงผลกระทบทางด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเป็นต้น” โดยสหประชาชาติให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการแก้ปัญหาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นเร่งด่วนเป็นสำคัญ (UN 2000)

(2) พันธกรณีในความพยายามพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและพยายามลดการใช้ก๊าซที่ก่อให้เกิดปฏิกิริยาเรือนกระจก ตามพันธกรณีและแนวนโยบายที่ถูกกำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ อนุสัญญาด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและบันทึกข้อสนธิสัญญาแห่งมอนทรีออล และท้ายที่สุดสหประชาชาติยังให้การสนับสนุนการจัดการด้านการ

ท่องเที่ยว และการจัดการชายฝั่งทะเลที่มุ่งกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
ธรรมชาติในระดับชุมชน

(3) พันธกรณีในการควบคุมและลดความรุนแรงของปัญหามลภาวะทางอากาศ โดย
ส่งเสริมให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมในเขตเมืองใหญ่และเขตอุตสาหกรรมทั้งในระดับมณฑลและ
ระดับรัฐบาล

(4) พันธกรณีในการสนับสนุนการพัฒนาสถาบันและหน่วยงานที่ดูแลทางด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงสร้างทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าว การ
พัฒนาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการดูแลจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ตลอดจน
สนับสนุนการเข้ามีส่วนร่วมของประชากรในกระบวนการตัดสินใจและดูแลจัดการทางด้าน
ทรัพยากรในชุมชนด้วย

นอกจากนี้ในเอกสารอื่น ๆ ของสหประชาชาติ อาทิ เอกสารรายงานประจำปีของผู้
ประสานงานของสหประชาชาติที่ประจำในสปป ลาว ตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษที่ 1990 ต่างระบุ
พันธกรณีของสหประชาชาติในการสนับสนุนกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืนต่าง ๆ อาทิ การมุ่งเน้นการ
แก้ปัญหาความยากจนและความหิวโหยของประชากร การสร้างงาน การส่งเสริมความเสมอภาคทาง
เพศ รวมทั้งการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนภายในบริบท
ของการพัฒนาระบบการปกครองของเวียดนาม ทั้งนี้เอกสารดังกล่าวยังระบุถึงความเชื่อมโยงและ
สถานะการต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันขององค์ประกอบทั้งสามประการของการพัฒนาที่ยั่งยืน อันได้แก่
การพัฒนาทางเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาสังคม และการอนุรักษ์และพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรและ
สิ่งแวดล้อม โดยกล่าวว่า ประสบการณ์ในอดีตชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความยากจนไม่สามารถถูกขจัด
ไปโดยกระบวนการส่งเสริมความเติบโตทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว ถึงแม้ว่าการเจริญเติบโต
ดังกล่าวจะเป็นเงื่อนไขของการขจัดสถานะยากจน...การลงทุนทางสังคมและที่เกี่ยวกับทรัพยากรและ
สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นองค์ประกอบหลักของกระบวนการพัฒนาประเทศที่เป็นผลดีแก่
ประชากรที่ยากจน... การส่งเสริมการลงทุนทางสังคมยังเรียกร้องให้ต้องมีการเสริมสร้างความ
แข็งแกร่งเชิงสถาบันของประชาสังคมเพื่อจะเปิด โอกาสให้ปัจเจกชนและชุมชนสามารถเป็น
พันธมิตรที่มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาประเทศได้

4.2 การดำเนินกิจกรรมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติใน สปป ลาว

สหประชาชาติดำเนินบทบาทที่สำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาประเทศในสปป ลาวมา
ตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1970 แม้ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังจากสปป ลาว ใช้นโยบายปฏิรูปและ

เปิดประเทศตั้งแต่ปี ค.ศ.1986 จะมืองค์กรและประเทศต่าง ๆ ให้ความสนใจดำเนินกิจกรรมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ในสปป ลาวมากขึ้น แต่ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติยังคงมีคุณภาพ มีความเป็นกลางและไม่หวังผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ อันเป็นข้อได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของนโยบายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ดังจะได้กล่าวในรายละเอียดต่อไป

อย่างไรก็ดีก่อนที่จะกล่าวถึงลักษณะเด่นของข้อได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของนโยบายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติใน สปป ลาว ข้อสังเกตบางประการเป็นสิ่งที่น่าสนใจ กล่าวคือ ความจริงที่ว่าสหประชาชาติเป็นองค์กรระหว่างประเทศ ได้มีลักษณะของความเป็นองค์กรเดี่ยว แต่ประกอบด้วยหน่วยงาน องค์กรชำนาญพิเศษ โครงการ และกองทุนจำนวนมาก ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีความชำนาญการและรับผิดชอบประเด็นต่าง ๆ กัน ดังนั้นเมื่อพูดถึงกิจกรรมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติใน สปป ลาว จึงหมายถึงกิจกรรมขององค์กรและหน่วยงานของสหประชาชาติทั้งหมดใน สปป ลาว ซึ่งโดยปกติอาจแบ่งได้เป็องค์กรหรือหน่วยงานซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานเลขาธิการใหญ่แห่งสหประชาชาติ อันได้แก่ UNDCP UNDF UNHCR และ WFP ในขณะที่องค์กรชำนาญพิเศษบางกรณีแม้เป็นองค์กรชำนาญพิเศษของสหประชาชาติก็มีความเป็นเอกเทศในการดำเนินงานภายใต้การดูแลของผู้อำนวยการทั่วไปของหน่วยงาน องค์กรชำนาญพิเศษเหล่านี้ได้แก่ FAO ILO UNESCO UNICEF และ WHO เป็นต้น

สำหรับประเด็นของข้อได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการดำเนินบทบาทของผู้ให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาใน สปป ลาว เมื่อเทียบกับองค์กรเจ้าของเงินสนับสนุนอื่น ๆ ได้แก่ ประการแรก สหประชาชาติดำเนินบทบาทจัดเตรียมความช่วยเหลือทางเทคนิคให้แก่ สปป ลาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้การสนับสนุนด้านบุคลากรผู้ชำนาญการพิเศษในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งล้วนมีความสำคัญยิ่งต่อประเทศที่กำลังเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจและต้องทำการปฏิรูประบบเศรษฐกิจและระบบการเมืองแทบทั้งหมด องค์กรของสหประชาชาติที่ดูแลรับผิดชอบในประเด็นนี้ได้แก่ UNDT และองค์กรชำนาญพิเศษอีกบางแห่ง

ประการที่สอง ควบคู่ไปกับความช่วยเหลือทางเทคนิค สหประชาชาติยังเป็นหน่วยงานที่ให้ความสนับสนุนและช่วยเหลือในการผลิตสินค้าขั้นปฐม ดังจะเห็นได้ว่าความช่วยเหลือทางด้านอาหารจาก WFP มีความสำคัญยิ่งต่อประชากรที่ประสบปัญหาในช่วงการปรับตัว อันเกิดจากการเปลี่ยนรูปแบบของระบบเศรษฐกิจ ในขณะที่องค์กร UNICEF UNFPA และ UNDF ให้ความช่วยเหลือในรูปของอุปกรณ์ไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบและเครื่องจักรต่าง ๆ ซึ่งช่วยพัฒนาขีด

ความสามารถของหน่วยธุรกิจในช่วงเวลาของการปฏิรูปซึ่งมีปัญหาการดึงตัวของงบประมาณประกอบด้วย

ประการที่สาม แม้ความช่วยเหลือในด้านปัจจัยทุนซึ่งองค์กรของสหประชาชาติได้ให้การสนับสนุนแก่ สปป ลาว ในบางกรณีจะมีจำนวนเม็ดเงินน้อยเมื่อเทียบกับ ODA ในลักษณะเงินทุนขององค์กรพหุภาคีอื่น ๆ (เช่น กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ธนาคาร โลก และธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย) และประเทศผู้บริจาคต่าง ๆ แต่ความช่วยเหลือทางด้านปัจจัยทุนของสหประชาชาติกลับมีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะความช่วยเหลือทางการเงินดังกล่าวมักได้รับการจัดสรรไปสู่ปัญหาหรือภาคเศรษฐกิจที่จำเป็นและที่จะมีผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนาประเทศในวงกว้าง เพราะความช่วยเหลือด้านเงินทุนดังกล่าวมักมีจุดเน้นที่กิจกรรมการพัฒนาชนบทเป็นสำคัญ

ประการที่สี่ สหประชาชาติเน้นบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาประเทศ ซึ่งโดยการเป็นองค์กรผู้ชำนาญการในฐานะที่ปรึกษาให้แก่หน่วยงานของรัฐบาล สปป ลาวที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ และการเป็นองค์กรประสานงานด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของนานาประเทศและองค์กรผู้บริจาคต่าง ๆ ให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันและเสริมซึ่งกันและกัน โดยเป็นผู้จัดเวทีการประชุมร่วมกันและจัดตั้งคณะกรรมการร่วมในประเด็นต่าง ๆ

ประการสุดท้าย สหประชาชาติดำเนินบทบาทสำคัญในการจัดเตรียมและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในด้านต่าง ๆ ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ ตลอดจนชุมชนต่าง ๆ ใน สปป ลาว นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญในการจัดเตรียมเวทีการประชุมระหว่างประเทศในประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญระหว่างนักวิชาการ ผู้ชำนาญการ และผู้ปฏิบัติงานนโยบาย ซึ่งได้แก่ข้าราชการจากรัฐต่าง ๆ อาทิ การจัดการประชุมระหว่างประเทศในประเด็นเรื่องการพัฒนาทางสังคม สิ่งแวดล้อม ประชากร สตรี เด็ก ปัญหาความขาดแคลนอาหารและความปลอดภัยในการบริโภคอาหาร ประเด็นเกี่ยวกับปฏิภริยาเรือนกระจกและประเด็นเกี่ยวกับป่าไม้และแหล่งที่พกอาศัยของสัตว์ป่า ตลอดจนพืชพันธุ์ไม้ดอกต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งข้อสรุปและข้อตกลงร่วมกันจากการประชุมดังกล่าวนำมาสู่การกำหนดจุดหมายร่วมกันโดยฉันทามติทั้งในลักษณะของจุดมุ่งหมายในระดับโลกและระดับชาติในประเด็นที่สำคัญต่าง ๆ เป็นการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างองค์กรและประเทศผู้ให้ความช่วยเหลือต่อประเทศด้อยพัฒนาต่าง ๆ โดยลักษณะนี้บทบาทของสหประชาชาติในฐานะเป็นเวทีที่กำหนดและชี้แนะทางด้านบรรทัดฐานระหว่างประเทศในประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ จึงพัฒนาขึ้น และมีอิทธิพลในการชี้แนะการกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบายความร่วมมือระหว่างกันของประเทศต่าง ๆ ในสังคมโลกรวมทั้งบทบาทในการสร้างความเชื่อมั่นระหว่างกันในสังคมโลกอีกด้วย

4.2.1 รูปแบบของความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติใน สปป ลาว

จากข้อมูลของรัฐบาล การช่วยเหลือของสหประชาชาติแก่ลาวในปีงบประมาณ 1999-2000 รวมทั้งหมด 28.66 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยแบ่งออก ดังนี้

1. การช่วยเหลือจาก UNDCP ประมาณ 3,485,000 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2000 และ 2,512,000 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2001
2. UNDP ประมาณ 12,700,000 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2000 และ ประมาณ 9,400,000 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2001
3. UNFPA ประมาณ 1,140,000 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2000 และ ประมาณ 1,940,000 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2001
4. UNICEF ประมาณ 4,900,000 เหรียญสหรัฐฯ ในปี 2001
5. WFP ประมาณ 3,251,000 เหรียญสหรัฐฯ ในการช่วยเหลือแบบให้เปล่า และอีก 350,000 เหรียญสหรัฐฯ สำหรับการช่วยเหลือด้านเทคนิคใน ปี 2001

สำหรับสัดส่วนของ ODA จากสหประชาชาติใน สปป ลาว ในกิจกรรมด้านพัฒนา นั้นพอจะสรุปได้ว่าในช่วงที่ประเทศดังกล่าวจะเริ่มดำเนินนโยบายการปฏิรูปประเทศในปีค.ศ. 1996 ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติโดยส่วนใหญ่จะจำกัดอยู่ในกิจกรรมด้านการให้ความช่วยเหลือเพื่อเหตุผลทางด้านมนุษยธรรม ในกรณีของการให้ความช่วยเหลือเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อพยพชาวลาวและที่ดังการจะกลับมาตั้งถิ่นฐานในประเทศและกิจกรรมด้านการตอบสนองความต้องการพื้นฐานเกี่ยวกับน้ำกินน้ำใช้ที่สะอาดและน้ำประปา โดยลักษณะความช่วยเหลือส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของสินค้าขั้นปฐมและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ส่วนความช่วยเหลือทางเทคนิคด้วยวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอดความรู้โดยการจัดอบรมบุคลากรและการให้การศึกษาทางวิชาชีพและทางเทคนิคยังมีสัดส่วนไม่มากใน ODA ทั้งหมดของสหประชาชาติใน สปป ลาว ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้เพราะในขณะนั้น สปป ลาว ยังขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้และสินค้าจำเป็นต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการถูกตัดอยู่ในสงครามเป็นเวลานานสหประชาชาติจึงต้องให้ความช่วยเหลือในลักษณะดังกล่าวเพื่อช่วยพัฒนาขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ภายในประเทศจากระดับที่เป็นศูนย์หรือจากการทำงานที่ไม่ได้ผลอย่างที่ควรจะเป็น

ในเวลาต่อมาความช่วยเหลือในลักษณะดังกล่าวค่อย ๆ ลดจำนวนลงในขณะที่กิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการสนองตอบความต้องการพื้นฐานของประชากรค่อย ๆ มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่านับตั้งแต่ในปี 1990 เป็นต้นมาความช่วยเหลือทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนความรู้และสร้างเสริมขีดความสามารถได้กลายเป็นความช่วยเหลือที่มีสัดส่วนของ ODA ในระดับสูง โดยสหประชาชาติมุ่งเน้นที่การพัฒนา โครงสร้างของระบบการบริหารงานและการปกครองตลอดจนเพื่อส่งเสริมการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ

กล่าวโดยสรุป ในช่วงแรกก่อนทศวรรษที่ 1990 สหประชาชาติมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการบูรณะเพื่อพัฒนาประเทศตลอดจนยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรลาวโดยการส่งมอบวัตถุดิบ สินค้าจำเป็น และเครื่องมือเครื่องใช้พื้นฐานให้แก่ภาครัฐเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของระบบสาธารณสุขมูลฐาน บริการด้านอาหาร และระบบการศึกษาในช่วงระยะเวลาที่การดำเนินงานของภาครัฐในบริการดังกล่าวประสบปัญหาเนื่องจากการขาดแคลนเครื่องมือเครื่องใช้ ปัจจัยการผลิตในด้านต่าง ๆ และบุคลากรที่มีความชำนาญการ การให้ความช่วยเหลือในลักษณะนี้ของสหประชาชาติจึงเป็นการช่วยลดภาระของรัฐในยามที่ประสบปัญหาทางการเงินการคลังอย่างหนักในประเทศ ในขณะที่การให้ความช่วยเหลือเพื่อสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ ของสหประชาชาติที่มีผลทางบวกต่อการเริ่มต้นชีวิตและตั้งถิ่นฐานอีกครั้งใน สปป ลาว ของผู้อพยพ และความช่วยเหลือทางด้านอาหารก็มีผลดียิ่งต่อการบูรณะและพัฒนาระบบเศรษฐกิจในชนบท นับตั้งแต่ทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมา สหประชาชาติได้เปลี่ยนบทบาทให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการเปิดประเทศของ สปป ลาวตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 1990 โดยบทบาทหลักของสหประชาชาติในช่วงนี้ได้แก่ การส่งเสริมกระบวนการปฏิรูปทางเศรษฐกิจโดยตรงและกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาและการดำเนินงานของนโยบายสาธารณะในช่วงเวลาของการเปลี่ยนถ่ายจากระบบเศรษฐกิจแบบวางแผนจากสวนกลางมาสู่ระบบเศรษฐกิจการตลาด อันรวมถึงการส่งเสริมความแข็งแกร่งเชิงโครงสร้างขอเครือข่ายเพื่อรองรับความปลอดภัยทางสังคม (safety nets)

ทั้งนี้ นับตั้งแต่ สปป ลาว ประกาศใช้นโยบายปฏิรูปและเปิดประเทศตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 1980 ได้มีการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจและสังคมทั้งใน สปป ลาว และในระดับโลก ซึ่งส่งผลให้สหประชาชาติต้องเปลี่ยนทัศนคติและแนวนโยบายในการร่วมมือเพื่อการพัฒนา สปป ลาว บางประการ อาทิ

ประการแรก ประสพการณ์จากการดำเนินกิจกรรมด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศกับ สปป ลาว ในยุคที่ผ่านมาให้บทเรียนแก่สหประชาชาติว่า การกำหนดโครงสร้างของ

นโยบายสาธารณะและโครงสร้างทางกฎหมายที่เอื้อต่อการกำหนดและดำเนินนโยบายการพัฒนาและปฏิรูปประเทศอย่างมีประสิทธิภาพเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้ความช่วยเหลือของสหประชาชาติและองค์กรผู้บริจาคอื่น ๆ ดำเนินการในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นการให้ความช่วยเหลือของสหประชาชาติในการพัฒนาโครงสร้างของนโยบายเศรษฐกิจมหภาคและโครงสร้างทางสถาบันและทางกฎหมายที่ประกอบด้วยกฎเกณฑ์ที่ยุติธรรมและเปิดกว้างต่อการเข้ามีส่วนร่วมในระดับหนึ่งของประชาชนและสังคมประชา จึงเป็นแนวนโยบายที่สหประชาชาติให้ความสนใจยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ในปัจจุบัน

ประการที่สอง สหประชาชาติให้ความสนใจเพิ่มขึ้นต่อการพัฒนาขีดความสามารถของรัฐบาล สปป ลาว โดยมองว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายขีดความสามารถในรูปแบบที่เหมาะสมได้ การส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถนั้นเกี่ยวข้องกับความร่วมมือทางเทคนิคระหว่างกันในรูปแบบใหม่ ซึ่งเป็นการส่งผ่านความสัมพันธ์ในรูปแบบผู้ให้และผู้รับความช่วยเหลือ แต่เป็นการพัฒนาขีดความสามารถในรูปแบบความสัมพันธ์ที่เป็นพันธมิตรเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างประเทศผู้บริจาคและประเทศผู้รับความช่วยเหลือ ซึ่งการเป็นพันธมิตรเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าวจะไม่ได้มีเพียงแก่ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานรัฐบาลของประเทศพันธมิตรเท่านั้น แต่จะต้องรวมถึงการที่สหประชาชาติจะสามารถสัมผัสกับชุมชนประชาของ สปป ลาวด้วย หรืออีกนัยหนึ่งหน่วยงานของภาคธุรกิจเอกชน องค์กรที่มีใช้รัฐบาลต่าง ๆ หน่วยงานมหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ ตลอดจนองค์กรอื่น ๆ ของสังคมประชาควรมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของสหประชาชาติในระดับที่เหมาะสมอีกด้วย ความสัมพันธ์ในลักษณะพันธมิตรเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาขีดความสามารถของหน่วยงานรัฐ ที่เห็นได้ชัดคือ การพัฒนาวิธีการปฏิบัติในการปรึกษาและถามความคิดเห็นจากภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมของรัฐบาลในการกำหนดและดำเนินนโยบายที่เกี่ยวกับภาคเศรษฐกิจ ซึ่งส่วนหนึ่งย่อมมีผลมาจากการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทและส่วนร่วมมากขึ้นในการประชุมต่าง ๆ เกี่ยวกับ โครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในกรอบของสหประชาชาติ

ประการที่สาม ตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 1980 ประเทศและองค์กรระหว่างประเทศจำนวนมากเริ่มสนใจที่จะเปิดความสัมพันธ์และให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาประเทศแก่ สปป ลาว ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินนโยบายปฏิรูปและเปิดประเทศของรัฐบาล สปป ลาว ในปี ค.ศ.1980 นับจากช่วงเวลาดังกล่าวสหประชาชาติซึ่งเคยมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือแก่ สปป ลาว ก่อนข้างโดดเด่น ได้กลายเป็นเพียงหนึ่งในพันธมิตรเพื่อการพัฒนาประเทศของ สปป ลาว เท่านั้น การเปลี่ยนสถานะดังกล่าวส่งผลอย่างน้อย 2 ประการ ประการแรกสหประชาชาติเริ่มตระหนักขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งความจำเป็นในความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐบาล สปป ลาว สหประชาชาติ และประเทศ

ตลอดจนองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เป็นพันธมิตรในการปรึกษาซึ่งกันและกันและกันและกันและการดำเนินงานในลักษณะที่โปร่งใสและเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุนี้สหประชาชาติจึงดำเนินบทบาท ผลักดันให้มีการประชุมร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนา สปป ลาว ภายใต้กรอบของสหประชาชาติ กลไกที่ถูกพัฒนาขึ้นมามีชื่อว่า การประชุมร่วมของกลุ่มผู้บริจาดเกี่ยวกับปัญหาความยากจน การประชุมฯ ครึ่งปีของกลุ่มที่ปรึกษา (CG) การประชุมรายเดือนระหว่างองค์กรและประเทศผู้บริจาดกับคณะทำงานเกี่ยวกับความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในประเด็นต่าง ๆ เป็นต้น ประการที่สอง สหประชาชาติต้องเรียนรู้ที่จะจำกัดกิจกรรมและบทบาทจากที่เคยให้ความช่วยเหลือ สปป ลาว ในหลายรูปแบบมามุ่งเน้นที่กิจกรรมในภาคเศรษฐกิจเฉพาะที่ สหประชาชาติมีความได้เปรียบเมื่อเปรียบเทียบกับประสบการณ์ และไม่ขัดกับอำนาจการดำเนินงานขององค์กร (mandate) เท่านั้น

ประการที่สี่ตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 1960 เป็นต้นมา ความสนใจดำเนินกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ของสหประชาชาติค่อย ๆ จำกัดขอบเขตสู่พันธกรณีในการจัดปัญหาความยากจนและความอดอยากเป็นสำคัญ

สภาพความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้สหประชาชาติต้องจำกัดกิจกรรมด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนาใน สปป ลาว ให้อยู่ในภาคเศรษฐกิจที่สหประชาชาติมีประสบการณ์และความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเมื่อเทียบกับองค์กรผู้บริจาดอื่น ๆ นอกจากนี้ สหประชาชาติยังคงรักษาคุณลักษณะพิเศษของการให้ความช่วยเหลือที่มีลักษณะ ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายทางการเมืองใด การให้ความช่วยเหลือในรูปแบบเงินให้เปล่า และการได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบจากเครือข่ายระหว่างประเทศที่สหประชาชาติมีต่อองค์กรและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของนโยบายความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของสหประชาชาติใน สปป ลาว ในทศวรรษที่ 1990 คือ การมุ่งเน้นความสำคัญของกิจกรรมในการจัดปัญหาความยากจนและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ประชากรที่ยากจนประสบ โดยสหประชาชาติพยายามดำเนินกิจกรรมความร่วมมือในหลายลักษณะเพื่อพยายามให้วัตถุประสงค์ดังกล่าวประสบผลดังปรากฏในสี่กิจกรรมหลักที่ระบุไว้ใน UNDAF นั้นเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง เพื่อวัตถุประสงค์หลักในการจัดปัญหาความยากจนและปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ที่ตามมาสหประชาชาติมุ่งดำเนินกิจกรรมในลักษณะที่สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งเริ่มเป็นที่รู้จักในฐานะบรรทัดฐานของการพัฒนาประเทศและการดำเนินนโยบายความร่วมมือระหว่างรัฐที่สำคัญทั้งนี้จะเห็นได้จากกรณีที่สหประชาชาติกล่าวว่า

ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นเงื่อนไขหลักประการหนึ่งที่จะนำมาสู่การเอาชนะปัญหาความยากจน อย่างไรก็ตาม กุญแจไปสู่ความเจริญเติบโตดังกล่าวก็คือความจำเป็น

ของการประกันการกระจายผลประโยชน์จากความเจริญเติบโตนั้นอย่างเท่าเทียมกัน... เพื่อให้แน่ใจว่า ประชากรที่ยากจนจะได้รับผลประโยชน์จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วย โดยมีความสนใจเป็นพิเศษในประเด็นหลักที่เกี่ยวกับการจ้างงาน เพศ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของปรัชญาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืน (UN 1997 : 15)

4.2.2 การดำเนินกิจกรรมด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนาขององค์กรของสหประชาชาติใน สปป ลาว

เมื่อผู้มีส่วนของ ODA จากสหประชาชาติ สปป ลาวจะเห็นแนวโน้มที่สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว ทั้งนี้โดยปกติ ODA จากสหประชาชาติทั้งหมดจะถูกจัดสรรไปในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบริการทางสังคมขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การศึกษา สุขอนามัยและสาธารณสุข การวางแผนครอบครัวและการพัฒนาน้ำกินน้ำใช้ที่สะอาด เป็นต้น และเมื่อพิจารณาจากการดำเนินกิจกรรมด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนาขององค์กรต่าง ๆ ของสหประชาชาติในเวียดนามแล้วแนวโน้มดังกล่าวยังเห็นได้ชัดเจนขึ้น อาทิ

โครงการการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme : UNDP) เริ่มดำเนินกิจกรรมความร่วมมือใน สปป ลาวตั้งแต่ทศวรรษ 1970 โดยมีพันธกรณีหลักในการพยายามลดปัญหาความยากจนและเสริมสร้างความเท่าเทียมกันในหมู่ประชากร และโดยปกติจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ สปป ลาว ซึ่งกระจายอยู่ในกิจกรรมหลักสามประการ ได้แก่ การส่งเสริมการพัฒนาทางสังคม การจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมตลอดจนแห่งทรัพยากรธรรมชาติ และกิจกรรมในการปฏิรูปสถาบันทางเศรษฐกิจ กฎหมาย และการบริหารราชการ นอกจากนี้ยังดำเนินการร่วมกันกับธนาคารโลกและรัฐบาล สปป ลาว ในการจัดประชุมรายปีของกลุ่มที่ปรึกษาเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศและองค์กรผู้บริจาคกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาล สปป ลาว (CG) เพื่อทบทวนความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในรอบปีที่ผ่านมาและกำหนดบทบาทของความร่วมมือดังกล่าวในปีถัดไป ทั้งนี้เพื่อประสานให้การดำเนินกิจกรรมในภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ขององค์กรผู้บริจาคสอดคล้องและเกื้อหนุนซึ่งกันและกันและตอบสนองต่อความต้องการและความจำเป็นที่รัฐบาลเวียดนามต้องการ

สำหรับกิจกรรมด้านการพัฒนาทางสังคมนั้น วัตถุประสงค์หลักของการดำเนินกิจกรรมของ UNDP ในภาคเศรษฐกิจนี้คือความพยายามในการปรับปรุงทางเลือกให้แก่ประชากรในเขตห่างไกลความเจริญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ และการขจัดความยากจนและความยากจนทางด้านอาหาร (food poverty) ในด้านต่าง ๆ ในหมู่ประชากรเหล่านั้น ทั้งนี้ UNDP ดำเนิน

กิจกรรมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในหลายระดับ โดยในระดับส่วนกลางนั้น UNDP สนับสนุนรัฐบาล สปป ลาว ในการกำหนดแผนการแห่งชาติเพื่อลดความยากจนและความอดอยาก ในขณะที่ในระดับภูมิภาค UNDP ก็ได้ให้การสนับสนุนหน่วยงานปกครองในภูมิภาคในเขตแขวง(จังหวัด)บางแห่งประสบภาวะยากจนมาก ในการวางแผนและการดำเนินกิจกรรมบรรเทาความยากจนต่าง ๆ ด้วยความร่วมมือกับประชากรท้องถิ่น

สำหรับในประเด็นด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมนั้น UNDP ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการแก้ไขปัญหาการถูกทำลายลงอย่างรวดเร็วของป่าไม้ใน สปป ลาว โดยทำงานร่วมกับหน่วยงานราชการทั้งในระดับส่วนกลาง แขวง(จังหวัด) และชุมชนในการพัฒนาขีดความสามารถของกิจกรรมการพัฒนาป่าไม้ในโครงการย่อยต่าง ๆ นอกจากนี้ UNDP ยังมุ่งความสนใจไปที่การช่วยสนับสนุนรัฐบาล สปป ลาว ในการจำกัดผลกระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อยต่าง ๆ UNDP ยังให้การสนับสนุนรัฐบาลเวียดนาม กัมพูชา ไทย และ สปป ลาว ในความพยายามแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในภูมิภาค นอกจากนี้ UNDP ยังให้ความช่วยเหลือรัฐบาล สปป ลาว ในการก่อตั้งหน่วยงานเพื่อจัดการกับภัยพิบัติทางธรรมชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวช่วยเสริมประสิทธิภาพการตอบโต้ภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยการจัดเตรียมการแลกเปลี่ยนทางข้อมูลและข่าวสารที่เชื่อถือได้ ตลอดจนการสื่อสาร โดยตรงระหว่างเขตที่ประสบภัยธรรมชาติและรัฐบาลกลาง

ส่วนในกิจกรรมให้ความช่วยเหลือด้านการปฏิรูปสถาบันทางเศรษฐกิจ กฎหมาย และระบบราชการส่วนกลางนั้น UNDP ได้ร่วมมือกับธนาคารโลก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ธนาคารรัฐแห่ง สปป ลาว และกระทรวงการคลังในการพัฒนานโยบายการเงินและการคลัง ตลอดจนความสามารถในการจัดการกับปัญหาหนี้ระหว่างประเทศของรัฐบาล สปป ลาว นอกจากนี้ UNDP ยังส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นของประชากรและสังคมประชาโดยทั่ว ๆ ไปในกระบวนการตัดสินใจโครงการหรือนโยบายที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขา อาทิ UNDP โดยความร่วมมือกับรัฐบาลเดนมาร์ก ให้ความสนับสนุนโครงการปฏิรูปทางกฎหมายและการศาลให้ทันสมัย ให้การยอมรับและให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชากรลาว และในประการสุดท้าย UNDP ด้วยความร่วมมือกับรัฐบาลฝรั่งเศส ได้ริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิรูปทางด้านนิติศาสตร์และด้านการจัดการภาครัฐบาลเพื่อปรับปรุงโครงสร้างการปกครองให้สอดคล้องและเอื้อต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมแบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน